

Nyorganisering av Egede Instituttet

TORMOD ENGELSVIKEN

Et ekstraordinært representantskapsmøte for Egede Instituttet den 15. januar 2004 har vedtatt en nyorganisering av instituttet som det mener vil innebære en tryggere og mer forutsigbar økonomi og en større vekt på instituttets primæroppgaver som misjonsfaglig ressurs. Nyordningen innebærer at instituttet knyttes nærmere til Menighetsfakultetet når det gjelder drift av biblioteket og administrasjon, men fortsatt består som et uavhengig økumenisk institutt med egen leder. Det vil bli bedre muligheter for lederen til å drive misjonsfaglig arbeid, profilere instituttet utad og drive nettverksbyggende arbeid.

Vedtaket har bakgrunn i at styret for Egede Instituttet gjennom lengre tid har arbeidet for å bedre instituttets arbeidsmuligheter. Vi har erkjent at Egede Instituttet står ved et veiskille. På den ene siden presser økonomien oss til å foreta valg når det gjelder den videre driften, og på den andre siden er det behov for nytenkning når det gjelder instituttets oppgaver og struktur.

For å gjennomgå instituttets nåværende drift og målsetting/visjoner i en ny tid ble det nedsatt en evalueringskomité som presenterte sitt resultat for styret høsten 2002. Deretter opprettet styret en "idékommissjon" som våren 2003 kom med forslag til utforming av instituttets fremtidige profil. Styret fant å ville støtte idékommissjonens innstilling i hovedsak. Et forslag ble lagt fram våren 2003, men representantskapsmøtet etterlyste en mer omfat-

tende redegjørelse om mulige ulike alternativer som ville gi et bredere grunnlag for en avgjørelse.

I styrets nye innstilling, som altså ble lagt frem for det ekstraordinære representantskapsmøtet i januar i år, ble det skissert tre alternativer for instituttets fremtid: Nedleggelse, overføring til nye eiere eller nyorganisering. Etter kontakt med de tre teologiske fakultetene ble det klart at både Misjonshøgskolen (MHS) i Stavanger og Menighetsfakultetet (MF) i Oslo var interessert i et nærmere samarbeid med instituttet. MHS var primært interessert i å overta instituttet, men videreføre dets arbeid, mens MF primært ønsket en nyorganisering. Begge institusjoner var subsidiært villige til å gå inn på andre alternativer.

Det ble en viktig debatt i representantskapsmøtet hvor de ulike alternativene og lokaliseringene ble drøftet. Et klart flertall gikk til slutt inn for at instituttet fortsatt skulle lokaliseres til MF, og at den nyorganisering som styrets flertall hadde foreslått, skulle iverksettes. Denne nyorganiseringen beskrives på følgende måte i styrets innstilling:

Modell 3: Nyorganisering.

Denne modellen innebærer økt aktivitet med videreføring og effektivisering av arbeidet. EI opprettholdes som selvstendig enhet, men i et nærmere samarbeid med enten MF eller MHS...Medlemskap skal fortsatt være åpent for alle kirker, institusjoner og organisasjoner som vil videreføre EIs arbeid. Drift etter denne modellen forutsetter en minimumsbemanning på instituttleder i 50 % stilling og bibliotekar i 50-60 % og at statsstøtten opprettholdes i sin nåværende størrelsesorden....Modellen gir en mer effektiv styringsmodell og mer forutsigbar økonomi. Med leder i 50 % stilling kan aktivitetsnivået og nettverksbyggingen økes og arbeidet ekspandere.

Det lå som et premiss for vedtaket at innholdet i den fremtidige virksomheten også skulle fornyes og fokuseres på visse hovedsatsingsområder. Selv om mye vil måtte bero på den nye lederen som skal ansettes og det nye styret som skal velges, foreslår det nåværende styret i sin innstilling at instituttet fortsatt bør være et økumenisk og åpent misjonsfaglig institutt. Hovedsatsingsområdene bør være *religions-* og *misjonsteologi* som bl.a. inkluderer

spørsmålet om “hvordan vi skal utøve misjon med pluralisme som bakgrunnstepp, samt tydeliggjøre hvilket bidrag kirken i andre deler av verden har å tilføre misjonsteologien”, *misjonerende menigheter* som spør hva det vil si å være kirke som lever misjon, og *diakoni i et missiologisk perspektiv* som bl. a. vil ta opp spørsmål om misjon, diakoni og bistand og hvordan misjonen forholder seg til sosiale og politiske utfordringer. Instituttet vil også videreføre sitt arbeid med utfordringen fra nyreligiøsitet som har vært et hovedsatsingsområde i senere år. Innstillingen sier videre:

Instituttet skal som nettverksorganisasjon legge vekt på å være et læringsressursenter gjennom sitt bibliotek, hjemmeside med linker, tidsskrift og som møtested for personer og institusjoner opptatt av de spørsmål som har med misjon, religionsmøte, religiøsitet og tilgrensende områder å gjøre.

Det er altså denne visjonen, som her er kort beskrevet, som ligger bak nyorganiseringen og nysatsingen i Egede Instituttet. For at dette ikke bare skal bli fine ord, kreves det stor og målrettet innsats fra alle som støtter instituttet og ser dets oppgave i en ny tid for kirke og misjon. Det vil fortsatt være avhengig av støtte ikke bare fra de store bidragsyterne, men også fra mange mindre bidragsytere blant kirker, organisasjoner og enkeltmennesker. Det ble fremhevet ikke minst fra frikirkelig hold at Egede Instituttets økumeniske profil er viktig, og at instituttet kan være til særlig nytte for de kirker og organisasjoner som ikke har mulighet til å bygge opp egne institusjoner eller ansette lærere med spesialkompetanse på misjon.

Når det gjelder Norsk tidsskrift for misjon, vil det - som det eneste vitenskapelige misjonstidsskrift i Norge - fortsatt bli utgitt av Egede Instituttet, for tiden med professor Jan-Martin Berentsen ved Misjonshøgskolen som hovedredaktør. Det er å håpe at nyorganiseringen av Egede Instituttet vil bidra til at vi fortsatt har to sterke misjonsvitenskapelige miljøer i Norge; ett mer sammensatt i Oslo, særlig representert ved Menighetsfakultetet, Egede Instituttet, Teologisk Fakultet og Fjellhaug Skoler, og ett mer konsentrert i Stavanger representert av Misjonshøgskolen, og at disse miljøene vil stå i et nært og fruktbart samarbeid med hverandre.